

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Lovte Sessjon.

36te Møde.

Fredagen den 16de November Kl. 1.

(Forsat.)

Scherning (forts.): Frederikshavns Havnbestyrelse har til Dato i de allerfleste Tilfælde handlet i høi Grad egenmægtigt og har derved maattet taale Bevillingsmyndighedens Tillid, og Regjeringen har i det Hele taget ikke holdt Bestyrelsen til npiagtigt at følge, hvad der var den foreskrevet. Vi see nu saaledes her, at det skal være efter en Indrømmelse af Regjeringen, at Bestyrelsen har gjort denne Forandring ved Steenbroen, og heri ligger der jo allerede tilstrækkeligt Beviis for, at det, vi forlange som Betingelser for vore Bevillinger, gjør man ikke; man gjør noget ganske Andet, og altsaa kunne vi jo, naar man nu forlanger Penge til Opbyggelse af en vis Deel af Havnen, ikke vide, om Bestyrelsen, hvis Summen blev bevilget, ikke vilde anvende den til at nedbrude det Hus, der hindrer den skønne Udsigt. Der er saaledes nødvendigviis kommet Mistillid tilstede, og man maa derfor indskrænke Bevillingen til det, der er aldeles nødvendigt for ikke at lade det falde sammen, som allerede er tilstede. Der er ikke meddeelt os nogen Oplysning om, at der skulde have viist sig en saadan Overfyldning, at Havnen ikke i sin nærværende Skikkelse kunde tilfredsstille de Forbringere, der stilles til den; der er Intet, som viser, at der i saa Henseende er nogen Trang tilstede til at gjøre yderligere Bestræbelser. Derimod have vi for Aaringer til-

bage haft et Overslag over det Havnerum, der skulde staffles tilstede, for at Havnen kunde bruges som Nødhavn, og det, man dengang forlangte, det er nu tilstede; det kom tilstede ved de sidste Marts Opbyggelser. I lang Tid blev der her stadig drevet paa Regjeringen, at den skulde sørge for at faae Opbyggelsesvæsenet sat paa en saadan Fod, at det ved at arbejde med Kraft kunde paa eengang arbejde billigt og bringe Noget tilveie. Det naaedes endeligt, og ved Hjælp deraf fik man tilveiebragt det Havnerum, der blev anseet fornødent; men da der nu var kommet Muddermaskiner og Arbeidskraft tilstede i Havnen, da opdagede man paa eengang, at en Deel af Havnen ikke var udmuddret, og man vilde da have Penge til at udmuddre den for; men det blev ikke fra Regjeringens Side oplyst, at der var anden Trang tilstede end den for Muddermaskinerne til at muddre; det blev ikke oplyst, at der var noget virkeligt Savn tilstede i saa Henseende. Havnen er nemlig ganske rigtig, som den sidste aarede Taler anførte, deelt i den søndre Havn, der med stor Bekostning for Statskassens Regning er anlagt, for at Dampskibene kunne anløbe der — dette er den større Havn, der har faaet den Dybde, som blev anseet fornøden for at den kunde tjene som Nødhavn — og en nordre Havn, der er mindre og ikke har den samme Dybde. Det er denne sidste Deel af Havnen, som man — maassée noget urigtigt — har betegnet som Byens Havn, og den har, dersom det er rigtig, at den anden Deel af Havnen er tilstrækkelig til Nødhavn, aldeles ingen Interesse for Staten som saadan, med-